

ความเห็นส่วนตัว
ของ นายวิรุพท์ แสงเทียน ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑๕-๑๖/๒๕๖๔

เรื่องพิจารณาที่ ๑๔/๒๕๖๔

เรื่องพิจารณาที่ ๑๕/๒๕๖๔

วันที่ ๖ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง ศาลอาญา ผู้ร้อง
- ผู้ถูกร้อง

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำโต้แย้งของผู้ถูกร้องทั้งสองคำร้องแล้วเห็นว่า คดีทั้งสองคำร้อง มีประเด็นที่ต้องพิจารณาเป็นประเด็นเดียวกัน จึงให้รวมการพิจารณาเข้าด้วยกันโดยให้เรื่องพิจารณาที่ ๑๔/๒๕๖๔ เป็นสำนวนคดีหลัก

ประเด็นวินิจฉัย

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ หรือไม่

ความเห็น

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคล ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติเงื่อนไขไว้ กฎหมายดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควร แก่เหตุ และจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้ รวมทั้งต้องระบุเหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพไว้ด้วย” และวรรคสอง บัญญัติว่า “กฎหมายตามวรรคหนึ่ง ต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง”

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๓ เป็นบทบัญญัติในภาค ๑ บททั่วไป ลักษณะ ๒ ศาล หมวด ๓ อำนาจและหน้าที่ของศาล โดยมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ถ้าคู่ความฝ่ายใดหรือบุคคลใดกระทำความผิดฐานละเมิดอำนาจศาลใด ให้ศาลนั้นมีอำนาจสั่งลงโทษโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง หรือทั้งสองวิธีดังจะกล่าวต่อไปนี้ คือ (ก) ไล่ออกจากบริเวณศาล หรือ (ข) ให้ลงโทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ” วรรคสอง บัญญัติว่า “การไล่ออกจากบริเวณศาลนั้นให้กระทำได้ชั่วระยะเวลาที่ศาลนั่งพิจารณาหรือภายในระยะเวลาใด ๆ ก็ได้ตามที่ศาลเห็นสมควร เมื่อจำเป็นจะเรียกให้ตำรวจช่วยจัดการก็ได้” และวรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีกำหนดโทษจำคุกและปรับนั้นให้จำคุกได้ไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท”

เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ เป็นบทบัญญัติที่มีหลักการรับรองและคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลไว้ว่า ในการตรากฎหมายเพื่อจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลนั้น ฝ่ายนิติบัญญัติหรือองค์กรที่ใช้อำนาจรัฐจะต้องคำนึงถึงหลักการพื้นฐานสำคัญ คือหลักความได้สัดส่วนพอเหมาะพอควรแก่กรณี อันเป็นหลักการสำคัญที่มีขึ้นเพื่อควบคุม ตรวจสอบ หรือจำกัดการใช้อำนาจรัฐ เพื่อมิให้ตรากฎหมายขึ้นใช้บังคับแก่ประชาชนตามอำเภอใจ โดยในการตรากฎหมายเพื่อจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของประชาชนตามหลักการดังกล่าวนั้นจะต้องมีความเหมาะสม มีความจำเป็น และได้สัดส่วนหรือมีความสมดุลระหว่างประโยชน์สาธารณะหรือประโยชน์ส่วนรวมที่จะได้รับกับสิทธิหรือเสรีภาพที่ประชาชนจะต้องสูญเสียไปอันเนื่องมาจากกฎหมายนั้น ส่วนบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเกี่ยวกับความผิดฐานละเมิดอำนาจศาลมีเจตนารมณ์เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในบริเวณศาล และให้การพิจารณาคดีเป็นไปโดยรวดเร็วและเป็นธรรม อันเป็นมาตรการทางกฎหมายประการหนึ่งซึ่งเป็นที่ยอมรับกันตามหลักสากลทั่วไป ศาลในแต่ละประเทศทั่วโลกได้นำเรื่องละเมิดอำนาจศาลไปใช้ประกอบการดำเนินกระบวนการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลให้สมเจตนารมณ์เพื่อผดุงความยุติธรรมแก่คู่ความ โดยมาจากแนวความคิดที่ว่า เมื่อศาลมีอำนาจหน้าที่ชี้ขาดหรือจัดข้อพิพาทหรือข้อโต้แย้งหรือความเดือดร้อนให้แก่คู่ความ ก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการหรือเครื่องมือบางอย่างสำหรับให้อำนาจแก่ศาล เพื่อให้ศาลสามารถปฏิบัติหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคดีได้โดยอิสระ ไม่ถูกแทรกแซงโดยคู่ความหรือบุคคลอื่น เมื่อศาลมีหน้าที่ต้องพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเช่นนี้ จึงจำเป็นต้องมีบทบัญญัติของกฎหมายในเรื่องละเมิดอำนาจศาลซึ่งให้อำนาจศาลไว้เป็นพิเศษ โดยคำนึงถึงการผดุงความยุติธรรมเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในบริเวณศาลและให้การพิจารณาคดีเป็นไปโดยรวดเร็วและเป็นธรรม การกำหนดความผิดฐานละเมิดอำนาจศาลจึงเป็นหลักการพื้นฐานในการที่จะรักษาระบบกฎหมายให้มีความมั่นคง เพื่อปกป้องความน่าเชื่อถือของศาลในฐานะเป็นผู้ใช้อำนาจตุลาการ อันเป็นอำนาจในการประสิทธิ์ประสาทความยุติธรรม

แก่ประชาชนตามกฎหมายและในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ดังที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘
วรรคหนึ่ง ได้บัญญัติไว้ว่า “การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเป็นอำนาจของศาล ซึ่งต้องดำเนินการให้
เป็นไปตามกฎหมาย และในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ผู้พิพากษาและ
ตุลาการย่อมมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายให้เป็นไปโดยรวดเร็ว
เป็นธรรม และปราศจากอคติทั้งปวง” ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักประกันว่าศาลจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนได้
โดยอิสระอย่างแท้จริง ปราศจากการกระทำอันเป็นการรบกวน ขัดขวาง ช่มชู้ หรือบีบบังคับ หรือการกระทำ
ที่มีลักษณะเป็นการดูหมิ่นศาล เป็นปฏิปักษ์ ขัดแย้ง หรือขัดขึ้นไม่เคารพเชื่อฟังระเบียบปฏิบัติ
หรือข้อกำหนด หรือคำสั่งของศาล ส่งผลทำให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
ที่รัฐจัดทำให้อันเป็นบริการสาธารณะอย่างหนึ่ง ความผิดฐานละเมิดอำนาจศาลจึงมิได้กำหนดไว้
เพื่อคุ้มครองผู้พิพากษาเป็นการส่วนตัว หากแต่คำนึงถึงการดำรงและรักษาไว้ซึ่งความยุติธรรมในบ้านเมือง
และความน่าเชื่อถือของศาลในฐานะเป็นผู้ใช้อำนาจตุลาการในการประสิทธิ์ประสาทความยุติธรรม
แก่ประชาชนตามกฎหมายและในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์เป็นสำคัญ โดยกำหนดมาตรการลงโทษ
แก่ผู้ที่กระทำความผิดอำนาจศาลในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๓ อันเป็นความผิด
ฐานละเมิดอำนาจศาลตามมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ โดยกำหนดวิธีการลงโทษไว้ คือ ไล่ออกจาก
บริเวณศาล หรือให้ลงโทษจำคุก หรือปรับ ซึ่งเป็นการกำหนดกรอบการใช้ดุลพินิจของศาลในการสั่ง
ลงโทษให้สามารถสั่งลงโทษได้ตามวิธีการที่กฎหมายกำหนด โดยศาลสามารถใช้ดุลพินิจเลือกใช้วิธีการที่
กฎหมายกำหนดนั้นได้ตามความเหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งกรณีตามหลักความจำเป็น เพื่อกระทบกระเทือน
ต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้ถูกกล่าวหาให้น้อยที่สุดแต่ต้องบรรลุเป้าหมายได้ด้วย การที่จะรักษาความยุติธรรม
ในการดำเนินกระบวนการพิจารณาหรือการที่ศาลจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ให้ประสบผลสำเร็จได้นั้น จำเป็นที่
ศาลต้องมีอำนาจเพียงพอที่จะบังคับให้มีการปฏิบัติตามคำสั่งของศาล หรือเพื่อที่จะควบคุมให้
การพิจารณาคดีเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและรวดเร็ว หากไม่ให้อำนาจแก่ศาลในการควบคุมการดำเนิน
กระบวนการพิจารณาให้เป็นไปโดยเรียบร้อยแล้ว การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลตลอดจนการดำเนิน
กระบวนการพิจารณาอื่น ๆ ก็ย่อมดำเนินไปด้วยความยากลำบาก ดังนั้น เพื่อที่จะรักษาอำนาจของศาล
ดังกล่าวตลอดจนเพื่อประโยชน์ต่อการบริหารงานยุติธรรมให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงจำเป็นต้องมี
มาตรการลงโทษไว้ใช้ลงโทษผู้ที่กระทำการอันเป็นการละเมิดอำนาจศาลสำหรับการกระทำที่มีขอบด้วย
กฎหมาย เพื่อมิให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่บุคคลอื่นและเพื่อบังคับให้ผู้กระทำผิดปฏิบัติตามคำสั่งศาล
นอกจากนี้ การกระทำอันเป็นความผิดฐานละเมิดอำนาจศาลตามที่บัญญัติในประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความแพ่งได้กำหนดการกระทำไว้หลายกรณี ตั้งแต่การกระทำที่สร้างความไม่สงบเรียบร้อย

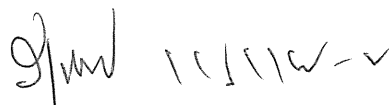
ในบริเวณศาลจนไม่อาจดำเนินกระบวนการต่อไปได้ ไปจนกระทั่งการกระทำที่ทำให้อำนาจศาลลดความน่าเชื่อถือและความศักดิ์สิทธิ์ลง ทั้งกรณีที่เกิดขึ้นต่อหน้าศาลในขณะศาลออกนั่งพิจารณาคดีซึ่งมีผลกระทบต่อการศึกษาพิจารณาคดีที่ต้องดำเนินไปโดยรวดเร็ว เทียบธรรม และกรณีที่ไม่ได้เกิดขึ้นต่อหน้าศาลในขณะศาลออกนั่งพิจารณาคดี แต่การกระทำส่งผลกระทบต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยในบริเวณศาล หรือส่งผลกระทบต่อความอำนวยความยุติธรรมของศาลอันทำให้การศึกษาพิจารณาคดีเสียความยุติธรรมไป ซึ่งเป็นการกระทำที่ส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยในบริเวณศาล และการดำเนินกระบวนการพิจารณาศาลแตกต่างกันออกไป โดยบางกรณีใช้เพียงมาตรการสั่งลงโทษโดยการไล่ออกจากบริเวณศาลก็สามารถที่จะระงับยับยั้งการกระทำอันเป็นการละเมิดอำนาจศาลนั้นและทำให้กระบวนการดำเนินต่อไปได้ แต่บางกรณีเมื่อใช้มาตรการเช่นนั้นแล้วแต่ผู้กระทำขัดขืนไม่ปฏิบัติตาม หรือกรณีที่การกระทำนั้นส่งผลกระทบต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยในบริเวณศาลหรือส่งผลกระทบต่อความอำนวยความยุติธรรมของศาลอย่างร้ายแรง หรือเป็นการกระทำที่ผู้กระทำไม่มีความเคารพยำเกรงต่อกฎหมายเกินกว่าจะใช้มาตรการใดมาตรการหนึ่งที่กำหนดไว้แต่เพียงอย่างเดียวได้ จึงจำเป็นต้องให้ศาลมีอำนาจใช้ดุลพินิจสั่งลงโทษผู้ที่กระทำความผิดฐานละเมิดอำนาจศาล โดยสามารถเลือกใช้วิธีลงโทษทั้งมาตรการที่ไม่ใช่มาตรการเชิงอาญาหรือมาตรการเชิงอาญาวิธีใดวิธีหนึ่งหรือทั้งสองวิธีตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง (ก) (ข) และวรรคสอง ลงโทษผู้ที่กระทำความผิดฐานละเมิดอำนาจศาลได้ตามความเหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งกรณี เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยในบริเวณศาลและทำให้การศึกษาพิจารณาคดีของศาลสามารถดำเนินต่อไปได้โดยรวดเร็วและเป็นธรรม และการพิจารณาคดีไม่เสียความยุติธรรมไป เช่นนี้ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๓ หาได้ไม่สอดคล้องกับหลักความจำเป็น และไม่ใช่วิธีการที่ทำให้สิทธิและเสรีภาพของประชาชนต้องถูกจำกัดอย่างรุนแรงและสูญเสียไปมากกว่าประโยชน์สาธารณะที่ได้รับในเรื่องการทำให้การศึกษาพิจารณาคดีเป็นไปโดยสงบเรียบร้อย และไม่ก่อให้เกิดต้นทุนทางสังคมที่รัฐต้องเสียไปในการดำเนินการเพื่อดูแลผู้ต้องขังโดยไม่จำเป็น อันเป็นการเพิ่มภาระและจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองโต้แย้งไม่ จึงไม่ขัดต่อหลักความได้สัดส่วนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖

ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองโต้แย้งว่า การกำหนดโทษจำคุกตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๓ ที่ให้ศาลลงโทษจำคุกได้ไม่เกินหกเดือน ไม่ใช่มาตรการที่จำกัดสิทธิน้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับมาตรการลงโทษจำคุกตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๔ ที่ให้ศาลลงโทษจำคุกได้ไม่เกินหนึ่งเดือน นั้น เห็นว่า การกระทำความผิดฐานละเมิดอำนาจศาลเป็นการกระทำละเมิดต่ออำนาจและหน้าที่ของศาลในการดำเนินกระบวนการ

และรักษาความเรียบร้อยในบริเวณศาล ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาในคดีความแพ่งหรือความอาญา อันเป็นมาตรการตามวิธีสบัญญัติมิใช่เป็นความผิดในทางอาญา ประกอบกับศาลยุติธรรมเป็นศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีทั้งปวงไม่ว่าในคดีแพ่ง คดีอาญา และคดีอื่นใดที่ไม่ได้อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น ลักษณะคดีของศาลยุติธรรมทั้งในส่วนของคดีแพ่งก็เป็นคดีเกี่ยวข้องกับข้อโต้แย้ง หรือข้อขัดแย้ง หรือกล่าวหากันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลตามกฎหมายแพ่งอันเกิดจากการกระทำของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง กระทบกระเทือนหรือละเมิดต่อสิทธิที่พึงมีพึงได้ตามกฎหมายของบุคคลอื่น ทั้งสิทธิในทรัพย์สิน สิทธิในชีวิตร่างกาย สิทธิในครอบครัว หรือสิทธิในเกียรติยศชื่อเสียง รวมถึงการใช้สิทธิทางศาลเพื่อรับรองคุ้มครองสิทธิ และในส่วนของคดีอาญาที่เป็นคดีเกี่ยวกับความผิดและโทษที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายอาญาและกฎหมายอื่น ซึ่งโดยลักษณะคดีของศาลยุติธรรมเช่นว่านี้ย่อมเป็นมูลเหตุจูงใจให้การใช้สิทธิของคู่ความและการต่อสู้คดีกันในกระบวนการพิจารณาเป็นไปโดยไม่สุจริต และมีแนวโน้มหรือโอกาสที่จะเกิดการเผชิญหน้าระหว่างคู่ความและศาลอันนำไปสู่การกระทำความผิดฐานละเมิดอำนาจศาลได้มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคดีอาญาที่มีสภาพบังคับหรือโทษทางอาญาที่รุนแรงแตกต่างกับกรณีของศาลปกครองที่ใช้กระบวนการพิจารณาให้ศาลมีบทบาทในการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน โดยลักษณะของคดีเป็นข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลกับเอกชน หรือหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลด้วยกันเอง อันเนื่องมาจากการใช้อำนาจทางปกครอง การละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ การปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร การกระทำละเมิด หรือความรับผิดชอบอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล หรือเป็นคดีพิพาทอันเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง การกำหนดมาตรการลงโทษตามกระบวนการพิจารณาของศาลเพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยและสามารถดำเนินต่อไปโดยไม่เสียความยุติธรรม ย่อมมีความแตกต่างกันไปตามความเหมาะสมและจำเป็น มาตรการลงโทษจำคุกผู้ที่กระทำความผิดฐานละเมิดอำนาจศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๓ ที่กำหนดอัตราโทษจำคุกไว้สูงกว่าที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖๔ จึงเป็นไปอย่างสมเหตุสมผล เพื่อให้การใช้บังคับกฎหมาย บรรลุดัตถประสงค์ในการป้องกันและยับยั้งบุคคลที่กระทำการหรือคิดจะกระทำการอันเป็นการละเมิดอำนาจศาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และแม้กฎหมายจะกำหนดให้ศาลสามารถสั่งลงโทษจำคุกได้ไม่เกินหกเดือนก็ตาม แต่ก็เป็นการกำหนดอัตราโทษจำคุกขั้นสูงโดยไม่มีขั้นต่ำ ศาลสามารถใช้ดุลพินิจสั่งลงโทษน้อยกว่าอัตราโทษขั้นสูงที่กฎหมายกำหนดไว้ หรือไม่ลงโทษจำคุกโดยลงโทษปรับเพียงสถานเดียวก็ได้ ตามความเหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดี ขึ้นอยู่กับพฤติการณ์ของผู้กระทำความผิดแต่ละราย นอกจากนี้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๓ กำหนดให้ศาลมีอำนาจสั่งลงโทษผู้กระทำความผิดฐาน

ละเมิดอำนาจศาลโดยวิธีใดวิธีหนึ่งหรือทั้งสองวิธี และกำหนดโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน ฯ จึงเป็น
มาตรการทางกฎหมายที่มีขึ้นเพื่อให้การพิจารณาคดีของศาลดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว
และเป็นธรรม ดำรงและรักษาไว้ซึ่งความยุติธรรมในบ้านเมืองและความน่าเชื่อถือของศาลในฐานะเป็นผู้ใช้อำนาจตุลาการในการประสิทธิ์ประสาทความยุติธรรมแก่ประชาชนตามกฎหมายและในพระปรมาภิไธย
พระมหากษัตริย์ เพื่อให้ประชาชนมีหลักประกันและได้รับความคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพโดย
ความยุติธรรมทั่วหน้ากัน ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ของบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้ เป็นมาตรการที่มีความ
เหมาะสมทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย และจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลเท่าที่จำเป็น
และได้สัดส่วนหรือมีความสมดุลระหว่างประโยชน์สาธารณะหรือประโยชน์ส่วนรวมที่จะได้รับกับสิทธิหรือ
เสรีภาพที่ประชาชนจะต้องสูญเสียไป แม้เป็นบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอยู่บ้าง แต่ไม่เป็นการ
เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ ไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่กระทบ
ต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เป็นกฎหมายที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใด
กรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ดังนั้น ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๓
ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ